

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/169/2015
Identifikačné číslo spisu: 8013200481
Dátum vydania rozhodnutia: 23.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8013200481.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Ľubici Filovej, v právnej veci žalobcu: F., právne zastúpený JUDr. Jozefom Tomkom, advokátom, Floriánova 2, Prešov, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Nám. Mieru 3, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP2-2013/011135/TKD zo dňa 10.05.2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S 212/2013-50 zo dňa 15. januára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S 212/2013-50 zo dňa 15. januára 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1S 212/2013-50 zo dňa 15. januára 2015 podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP2-2013/011135/TKD zo dňa 10.05.2013, ktorým Ministerstvo vnútra SR, sekcia verejnej správy zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obvodného úradu Prešov, odboru všeobecnej vnútornej správy č. PR.09220/2012/2475/B/Slz zo dňa 08.02.2013, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“). O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom právo na ich náhradu nepriznal.

Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že Obvodný úrad v Prešove, Odbor všeobecnej vnútornej správy potom, ako došlo k zrušeniu rozkazu o uložení sankcie za priestupok vydaného dňa

23.11.2012 č. PR.09220/2012/2475/B/Slz podľa ust. § 87 ods. 4 zákona o priestupkoch, rozhodnutím č. PR.09220/2012/2475/B/Slz zo dňa 08.02.2013 rozhodol tak, že žalobcu uznal vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť tým, že dňa 29.10.2012 o 16:20 hod. v obci K. pri rodinnom dome č. XX na ulici G. bez súhlasu F. natáčal na mobil jeho konanie, v dôsledku čoho vyprovokoval konflikt s menovaným a následne sa s ním dostal do fyzickej potýčky, čím úmyselne narušil občianske spolunažívanie iným hrubým správaním. Obvodný úrad v Prešove mu za tento priestupok podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ uložil pokutu vo výške 20,- eur ako aj povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 16,- eur. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté potvrdzujúcim rozhodnutím Ministerstva vnútra SR, Sekcia verejnej správy dňa 10.05.2013, č. SVS-OP2-2013/011135/TKD.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že v predmetnej veci boli kumulatívne naplnené a zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku. Skutkový stav považoval krajský súd za presne a nadovšetku pochybnosť zistený, a tento žalobca nespochybnil. Sám uviedol, že si na mobilný telefón nahrával celý priebeh incidentu s F., pričom táto skutočnosť nesporne vyprovokovala konflikt medzi F. a žalobcom. Konštatoval, že žalovaný správny orgán si dostatočným spôsobom objasnil skutkový stav zabezpečením si dôkazov - vyjadrenie obvineného z priestupku, vypočutím F., oboznámením sa s písomnými vyjadreniami policajtov, ktorí v predmetný deň objasňovali priestupok, vypočutím svedkyne J. A. a platobným rozkazom (zrejme mal na mysli rozkazom o uložení sankcie za priestupok) č. PR. 09220/2012/2475/b/slz. Krajský súd sa stotožnil so závermi správneho orgánu v tom, že v preskúmvanej veci bol náležitým spôsobom zistený skutkový stav veci a správne orgány vo svojich rozhodnutiach náležite vyhodnotili vykonané dôkazy. Mal za to, že žalobca v žalobe neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, s ktorými by sa správne orgány neboli vysporiadali vo svojich rozhodnutiach ani nepreukázal žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by preukazovali konkrétne porušenie, či ohrozenie jeho subjektívnych práv a ani nepreukázal, že by správne orgány svojím postupom porušili základné zásady správneho konania a konania o priestupkoch. Správne orgány postupovali v súlade s ust. § 3 ods. 4 a § 32 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“), ust. § 74 ods. 1 zákona o priestupkoch a dôkazy vyhodnotili v zmysle ust. § 34 ods. 5 správneho poriadku a nekonali jednostranne ako namietal žalobca. Krajský súd vyhodnotil námietku žalobcu ohľadne zaujatosti pracovníčky F. ako irelevantnú, nakoľko počas celého správneho konania námietku zaujatosti voči pracovníčke F. nevzniesol, túto skutočnosť žalobca uviedol až v predmetnej žalobe. Vychádzajúc z uvedených skutočností a citovaných ustanovení krajský súd konštatoval, že preskúmvané rozhodnutia žalovaného správneho orgánu sú vecne a právne správne, správny orgán rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, preto žalobu zamietol.

2.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s ust. § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca v dôvodoch odvolania namietal, že prvostupňový súd sa dostatočne a vyčerpávajúcym spôsobom nevysporiadal s námietkami uplatnenými v žalobe týkajúcimi sa zisťovania skutkového stavu veci a nepreskúmateľnosti správneho rozhodnutia, keď ani neuviedol, z akých dôvodov ich považoval za nedôvodné, resp. právne irelevantné. Takéto rozhodnutie súdu považuje za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a takým postupom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

3.

Žalovaný správny orgán (príslušný odvolací orgán podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov) sa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu zo dňa 25.02.2014 stotožnil s rozhodnutím krajského súdu, mal za to, že z administratívneho spisu jednoznačne vyplynulo, že žalobca spáchal priestupok proti občianskemu

spolunaživaníu, a preto je nepodstatné, že on sám toto svoje správanie za priestupok nepovažuje. Mal za to, že krajský súd správne konštatoval, že správne orgány oboch stupňov zistili skutkový stav riadne a súladne s ustanoveniami § 3 ods. 4 a § 32 zákona o správnom konaní. Správne orgány sa podľa jeho názoru správne vysporiadali s výpoveďami svedkov a obvinených, dôkazy vyhodnotili v zmysle ust. § 34 ods. 5 správneho poriadku a nekonali jednostranne ako to v žalobe namietal žalobca. Žalovaný mal za to, že krajský súd sa dostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a jeho rozhodnutie je vecne a právne správne. Poukazom na uvedené navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu.

4.

Podľa ust. § 492 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (ust. § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a ust. § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (ust. § 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a ust. § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanému správne orgánu domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. SVS-OP2-2013/011135/TKD zo dňa 10.05.2013, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie spolu s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa, ako aj konania im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmvacieho konania súdu v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. SVS-OP2-2013/011135/TKD zo dňa 10.05.2013, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Obvodného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy č. PR. 09220/2012/2475/B/Slz zo dňa 08.02.2013.

Obvodný úrad Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy uvedeným rozhodnutím uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunaživaníu podľa ust. § 49 ods. 1, písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa žalobca dopustil tým, že dňa 29.10.2012 o 16:20 hod. v obci K. pri rodinnom dome č. XX na ul. G., bez súhlasu F. natáčal na mobil jeho konanie, v dôsledku čoho vyprovokoval konflikt s menovaným a následne sa s ním dostal do fyzickej potýčky, čím úmyselne narušil občianske spolunaživanie iným hrubým správaním za čo mu bola podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/, s prihliadnutím na ust. § 87 ods. 4 zákona o priestupkoch uložená sankcia pokuta vo výške 20,-eur. Zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 16,- eur.

Odvolací súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namietá nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy (§ 250i ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd zistil, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného postupoval náležite v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie, keďže súdny prieskum napadnutého rozhodnutia žalovaného vykonal v dostatočnom rozsahu a svoje skutkové zistenia a právne závery v odôvodnení napadnutého rozsudku aj náležite odôvodnil.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu považuje za dostatočne jasne a zrozumiteľne odôvodnené dávajúce odpovede na všetky relevantné žalobné námietky a v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Z dôvodu, aby pre účastníkov neopakoval známe skutočnosti na zdôraznenie skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza nasledovné.

Žalobca v odvolaní poukazoval najmä na to, že krajský súd sa nevysporiadal s jeho námietkou ohľadne namietanej zmatečnosti a nejasnosti výroku rozhodnutia správneho orgánu ako i namietaným nedostatočným odôvodnením rozhodnutia správneho orgánu najmä s ohľadom na skutkové zistenia správneho orgánu o priebehu potýčky medzi žalobcom a F..

Podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa ust. § 51 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní. (zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní)

Podľa ust. § 3 ods. 1, 5 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa ust. § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa ust. § 34 ods. 5 správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Odvolací súd v preskúmvanej veci dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že správny orgán prvého stupňa, ako aj odvolací správny orgán v predmetnej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážili relevantné skutočnosti pre vydanie rozhodnutí a svoje rozhodnutia aj jasným a zrozumiteľným spôsobom odôvodnili, a preto ich rozhodnutia treba považovať za zákonné, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa rozhodol v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol.

Podľa ust. § 152 ods. 1 O.s.p. prvá veta, rozsudkom rozhoduje súd o veci samej.

Podľa ust. § 157 ods. 1, 2 O.s.p., v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov a prísediacich, presné označenie účastníkov a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania a náležitostiach odvolania podľa § 205 ods. 1 a 2, poučenie o možnosti výkonu rozhodnutia a deň a miesto vyhlásenia.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

V danej súvislosti poukazuje odvolací súd na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorej jednoznačne vyplýva, že sa nevyžaduje, aby sa na každý argument strany, teda aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný dala odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak sa však jedná o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. (napr. Ruiz Torija c. Španielsko zo dňa 09.12.1994, Higgins c. Francúzsko z 19. 2.1998). Taktiež Ústavný súd Slovenskej republiky konštantne judikuje, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s

predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04).

Odvolačný súd mal preukázané, že súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného sa vecou náležite zaoberal, keď zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a potup im predchádzajúci preskúmal v rozsahu žalobných námietok a v odôvodnení napadnutého rozsudku dal na zásadné otázky v žalobe nastolené vyčerpávajúcu odpoveď. Prvostupňový súd správne konštatoval, že správne orgány oboch stupňov vo veci náležite zistili skutkový stav a tento aj správne právne vyhodnotili, a svoje skutkové zistenia a právne závery aj riadne a v dostatočnom rozsahu vo svojich rozhodnutiach odôvodnili. Odvolačný súd zhodne s prvostupňovým súdom vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu mal spáchanie protispoločenského konania žalobcu a naplnenie skutkovej podstaty priestupku žalobcom za preukázaný. Odvolačný súd taktiež dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že správne orgány oboch stupňov zistený skutkový stav aj náležite právne posúdili, pri aplikácii príslušných ustanovení zákona o priestupkoch a zákona o správnom konaní.

Odvolačný súd tak ako súd prvého stupňa preskúmaním zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu nezistil logické, vecné ani právne pochybenia. Námietky žalobcu uvedené v odvolaní ako aj v žalobe nepovažoval za odôvodňujúce zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného a v konaní správneho orgánu nezistil ani takú vadu, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Vychádzajúc zo skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu poukazom na závery uvedené vyššie odvolačný súd považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jeho odvolacieho návrhu.

Z uvedených dôvodov odvolačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), keď nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolačný súd rozhodoval podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 s § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p. Žalobcovi nepriznal náhradu trov tohto konania, keďže v tomto konaní bol neúspešný. Žalovanému správnenému orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.